

Resolució 575/2020, de 22 d'octubre**Número d'expedient de la reclamació:** 272/2020**Administració reclamada:** Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals**Informació reclamada:** Retribucions percebudes de productores contractades per la CCMA.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Més enllà de què, com s'ha argumentat a bastament, la literalitat de l'article 3.2 LTAIPBG en relació amb el 3.1.d determina la inclusió dins l'àmbit del dret d'accés de la informació directament relacionada amb l'externalització de serveis públics o la realització d'activitats per encàrrec d'una entitat de dret públic finançades amb càrrec a fons públics, hi ha arguments teleològics que redunden i confirmen aquesta interpretació i l'aplicació al cas de l'article 3.2 LTAIPBG, tenint en compte que la finalitat inequívoca del legislador, afirmada reiteradament en el preàmbul i establerta en el text articulat de l'LTAIPBG, és assegurar el retiment de comptes de la gestió de recursos públics i facilitar la informació que permeti el control ciutadà de la gestió dels serveis públics, tant si es presten directament per un ens públic, com també, i potser amb més motiu encara, quan s'externalitza contractant a un prestador privat. Per tant, la mateixa transparència i accessibilitat de la informació s'ha de projectar sobre les activitats relacionades amb la prestació d'un servei públic quan la realitza directament un ens públic que quan la realitza un subjecte privat que actua per encàrrec de l'ens públic i que n'és remunerat amb fons públics. En aquest sentit, resulta inacceptable i incongruent amb una interpretació sistemàtica de l'LTAIPBG que les retribucions abonades per la CCMA a persones col·laboradores en programes de producció pròpia sigui informació pública no solament accessible per la via del dret d'accés, sinó objecte de publicitat activa, i en canvi es defensi que la contractació d'aquestes mateixes col·laboracions per a programes de la CCMA quedin fora de l'abast del dret d'accés pel sol fet que la contractació la realitza un subjecte privat per encàrrec de la pròpia CCMA. Tenint en compte que la CCMA és una entitat pública a la què correspon la gestió del servei públic de comunicació audiovisual per mitjà d'empreses públiques, el capital de les quals ha estat subscrit íntegrament per la Generalitat per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (article 18 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, LCCMA) i que es nodreix anualment de partides del pressupost de la Generalitat determinades pel contracte programa (article 21.1.g de l'LCCMA), no hi ha dubte que la informació que permeti a la ciutadania conèixer quina gestió es fa d'aquests serveis així com dels ingents recursos públics que s'hi destinen, és informació rellevant des de la perspectiva de la transparència. D'altra banda, la decisió d'assumir la producció pròpia de determinats programes o encarregar-la onerosament a productores externes en d'altres casos respon i es justifica en termes d'estratègia empresarial i de viabilitat econòmica, però des de la perspectiva que ara es pondera, que és la de la rellevància de la informació per a la finalitat de la transparència, no hi ha diferència: en ambdós casos, el coneixement desglossat de les despeses i de la destinació dels fons públics per a l'elaboració de la programació dels canals de comunicació públics de la Generalitat permet a la ciutadania avaluar la gestió que fa la CCMA dels recursos públics que rep, bé directament o bé a través de les empreses contractades per ella. I la possibilitat de comparar els costos en un i altre cas, a més, resulta rellevant per a que la ciutadania pugui formar-se'n una opinió crítica. En aquest sentit, permetria copsar si l'encàrrec de producció de la programació a tercers comporta un sobrecost excessiu que aconselli evitar aquesta pràctica, o si pel contrari, suposa una manera més eficient de proveir-se de la programació; o, concretament en relació amb la informació reclamada, la comparació de la informació ja estimada i lliurada amb la reclamada permetrà comparar i avaluar si les retribucions satisfetes directament per la CCMA o

indirectament a través de les productores externes en concepte de col·laboracions estan alineades amb els estàndards de mercat. Finalment, la cessió d'aquestes dades personals legitimada per l'aplicació de l'LTAIPBG s'ajusta també al principi de minimització en la cessió de dades personals establert a l'article 5.1.c RGPD, ja que l'import de les retribucions és una dada adequada, pertinent i necessària per a la finalitat de control i de retiment de comptes esmentada, sense que es pugui qualificar de desproporcionada. De l'exposat se'n desprèn que, d'una banda, la informació reclamada és altament rellevant per a la finalitat de control de la gestió del servei públic de comunicació audiovisual i de l'adequació de la gestió dels recursos públics que s'hi destinen, mentre que, de l'altra, el dany derivat de la difusió de les dades retributives de la persona afectada no suposa una ingerència en la seva intimitat, ni tampoc produeix un dany en el dret a la protecció de dades personals especialment lesiu en el seu cas (tenint en compte l'absència d'al·legacions en aquest sentit), i si de cas, serà d'igual condició al què li provoca la difusió de les retribucions per les col·laboracions en programes de producció pròpia de la CCMA, que es difonen en règim de publicitat activa i amb el consentiment de la persona afectada. I, d'acord amb això, la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades personals s'ha de resoldre amb la prevalença del dret d'accés a la informació reclamada. Es té per formalitzada l'oposició a l'accés de les tres persones que han participat en el procediment de reclamació formulant al·legacions en contra i, d'acord amb els articles 34.2 i 47.2 RGAIP, es determina que l'accés a la informació estimada per aquesta resolució no podrà tenir lloc fins que hagi transcorregut el termini per a què interposin recurs contenciós administratiu contra aquesta resolució sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

Paraules clau: Generalitat. Empreses públiques. Mitjans Audiovisuals. Retribucions. Reclamació contra estimació parcial. Informació pública. Àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG. Dades personals. Dret a la intimitat. Confidencialitat de la informació. Altres drets legítims. Oposició de tercers. Demora en l'accés.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. L'11 de juny de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 272/2020, presentada contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), en relació amb la petició indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de gener de 2020 la persona reclamant sol·licita: "Relació de les retribucions [percebudes] per la Sra XXXXX per part de qualsevol de les empreses de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en el període 2009-2019, per qualsevol concepte derivat de la seva participació en programes de la CCMA o de les productores contractades per la CCMA al llarg d'aquest període. La relació ha d'incloure, per a cada any:
  - Nom del programa o espai en el qual intervé
  - Tipologia de la col·laboració (participació en tertúlia, secció fixa, etcètera)

- Nombre de col·laboracions realitzades

- Quantitat percebuda.”

3. El 27 de febrer la CCMA resol estimant parcialment la sol·licitud i lliurant la informació relativa a les retribucions satisfetes directament per la CCMA SA a la Sra. XXXX. A la Resolució contra la què es reclama, la CCMA exposava que existia un doble règim contractual que regulava la participació de la persona identificada a la sol·licitud en els programes emesos per la CCMA:

“a) en aquells casos en els què els programes en els què participa són de producció pròpia, és a dir, produïts íntegrament amb recursos tècnics i humans de la CCMA, SA, la relació jurídica que regula la seva participació s'estableix directament entre la Sra. XXXXX i la CCMA SA mitjançant la formalització del corresponent contracte de col·laboració de naturalesa mercantil;

b) en aquells casos en els que els programes són produïts parcialment o íntegrament per empreses de producció audiovisual contractades per la CCMA SA, la relació jurídica s'estableix directament entre la Sra. XXXXX i l'empresa que produeix el programa en el que participa, establint-se una relació bilateral i interna en relació a la qual la CCMA SA és aliena.”

D'acord amb això, la CCMA va estimar la petició en allò referent a les retribucions satisfetes per la CCMA SA a la Sra. XXXX, tota vegada que aquesta informació estava en el seu poder i que, traslladada la sol·licitud a la Sra. XXXXX, no s'havia oposat a l'accés, i atenent a què en els contractes formalitzats entre aquesta persona i la CCMA SA ja es preveia la facultat de la CCMA SA de publicar les dades del contracte en el Portal de Transparència de la CCMA.

Quant a les retribucions que la Sra. XXXXX hauria percebut de les empreses de producció contractades per la CCMA SA, la petició es va desestimar per considerar que no era informació pública, tota vegada que la CCMA SA no disposava d'aquesta informació, i ho justificava de la manera següent: “Amb relació als contractes d'encàrrec que la CCMA SA formalitza amb les empreses de producció cal fer avinent el següent:

- i. la contractació i retribució dels col·laboradors que participen en el programa (tertulians i especialistes) correspon a l'empresa de producció
- ii. en els referits contractes no s'estipulen les persones que col·laboraran amb el programa
- iii. els pressupostos de producció pels quals es regeixen aquests contractes d'encàrrec de producció consta una partida pel concepte de col·laboradors que l'empresa de producció distribueix segons el seu criteri”

La Resolució parcialment desestimàtoria de la CCMA també feia constar que la sol·licitud d'informació “anava substancialment més enllà del mer accés a la informació pública” i que no hi tenia empara, “tota vegada que el deure de publicitat activa previst a la LLEI 19/2014, del 29 de

desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, pel que fa a les retribucions, es refereix a les retribucions, indemnitzacions i dietes percebudes pels empleats públics, condició que no reuneix la Sra. XXXXX en la mesura que no és empleada o treballadora de la CCMA SA, ni exerceix cap funció o responsabilitat a la CCMA SA.”

Finalment, la resolució de la CCMA feia referència a que “la retribució és una dada de caràcter personal protegida per la normativa de protecció de dades que fa que hagi de prevaldre, amb caràcter general, el respecte a la protecció de dades i a la intimitat”, i que fins i tot si la CCMA SA disposés d'informació sobre les retribucions percebudes per la Sra. XXXXX de les empreses de producció, per tal que la CCMA SA pogués publicar aquestes retribucions i/o facilitar-les a tercers seria necessari obtenir el previ consentiment tant de la Sra. XXXXX com de les empreses de producció.

A la resolució de la CCMA parcialment estimatòria s'adjunta un document PDF en el qual s'indiquen les retribucions percebudes per la persona a què fa referència la sol·licitud de mans directes de la CCMA SA, fent constar la data del contracte de col·laboració, nombre de participacions, import estimat, import realment percebut i concepte de la intervenció,

4. L'escrit de reclamació, de l'11 de juny de 2020, es motiva en què la CCMA havia estimat i lliurat la informació relativa a les retribucions satisfetes per la CCMA SA a la Sra. XXXX, no va estimar la petició en relació amb les retribucions satisfetes per productores contractades per la CCMA, justificant-ho en què aquesta informació no es podia considerar informació pública, tota vegada que la CCMA SA no disposava de la informació, de forma que la reclamació es presentaria en relació amb la part desestimada. I contra aquesta decisió desestimària, la reclamació aporta els següents arguments:

“1) Si bé podria ser cert que la retribució és una dada personal protegida, no ho és menys que l'article 8 de la Llei de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern esmenta com a informació subjecta al règim de transparència tota informació relativa a “gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial”, així com el “règim retributiu” i els “contractes i convenis” de les administracions públiques. Si bé la senyora XXXXX no és treballadora contractada per la CCMA, és una col·laboradora habitual en nombrosos programes produïts per TV3 i Catalunya Ràdio, i la seva projecció i notorietat pública fan que la seva retribució sigui una dada especialment rellevant.

2) Tot i això, cal esmentar que la Llei de Transparència, en el seu article 23, esmenta que entre les dades personals especialment protegides hi ha les relatives a “ideologia, afiliació sindical, religió, creences, origen racial, salut i vida sexual i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives”. No s'esmenta, dins l'article 23, que les retribucions siguin una dada especialment protegida.

- 3) Així mateix, en l'article 24, la llei estableix que si es tracta de dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. En aquesta ponderació s'ha de tenir en compte el temps transcorregut, la finalitat de l'accés, el fet que es tracti de dades relatives a menors o que pugui afectar la seguretat de les persones.
- 4) Cal tenir en compte, en aquest sentit, que tot i que la sol·licitud inicial no ho esmentava, la finalitat de la petició de dret d'accés és l'elaboració d'una informació periodística, de manera que en el marc de la ponderació cal tenir en compte que la difusió de les dades reforçarà el dret a la informació dels ciutadans en una matèria sensible com és l'administració dels recursos públics en el marc dels mitjans de comunicació.
- 5) Així mateix, la senyora XXXXX ha manifestat la seva voluntat de no oposar-se a que la informació sobre retribucions que percep directament de la CCMA sigui feta pública. En aquest sentit, seria d'esperar que la senyora XXXXX tampoc s'oposés a que es fes pública la informació sobre les retribucions que percep de productores contractades per la CCMA.
- 6) Que la CCMA no ha consultat a les productores que han comptat amb els serveis de la senyora XXXXX si s'oposen o no a facilitar la informació sobre les retribucions de la seva col·laboradora. En aquest sentit, si la senyora XXXXX no s'oposa a que es faci pública aquesta informació, caldria saber si s'hi oposen o no les productores contractades per la CCMA.
- 7) Que, amb independència que les productores contractades per la CCMA s'oposin a fer pública la retribució de la senyora XXXXX, cal tenir en compte que la informació sobre la gestió dels recursos que la CCMA traspasa a les productores que contracta ha de ser considerada informació pública. Les pròpies productores, com qualsevol empresa privada contractada per l'administració pública, han de justificar de forma detallada l'ús dels fons públics que perceben per a la realització de la seva activitat, més quan aquesta activitat es realitza emprant instal·lacions i recursos tècnics i humans d'un ens públic com és la CCMA. La informació sobre les retribucions de col·laboradors són part essencial d'aquesta informació.”
5. El 16 de juny de 2020 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a tràmit de la seva reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran i les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment. En aquest escrit, la GAIP adverteix expressament a la persona reclamant de la seva obligació d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui incidència en la reclamació, i en especial, de traslladar a la GAIP immediatament les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de la vostra reclamació que pugui rebre mentre duri la seva tramitació.

6. El mateix 16 de juny, la GAIP trasllada la Reclamació a la CCMA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. En data 14 de juliol de 2020 la GAIP rep l'informe de la CCMA, que es ratifica en els arguments i fonaments jurídics de la seva resolució. Fa constar que "les empreses de producció que proveeixen de continguts a la CCMA són persones físiques o jurídiques que es regeixen pel dret privat que es limiten a produir programes de televisió i continguts audiovisuals a canvi d'una contraprestació per les activitats de producció i la cessió a la CCMA SA dels drets d'explotació i de propietat intel·lectual dels programes i continguts audiovisuals. En cap cas exerceixen funcions públiques ni potestats administratives, ni presten serveis públics, ni es pot considerar que portin a terme activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal", de manera que la CCMA sosté que no poden quedar incloses en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG en el seu article 3.2. I, continua argumentant, fins i tot admetent que es consideressin incloses en aquell article, l'abast de l'obligació prevista a l'article 3.2 LTAIPBG quedaria limitat a les retribucions percebudes pels càrrecs directius de les entitats o institucions de les lletres d i e, i sempre i quan el seu volum de negoci vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques superés el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa, però no afectaria a les retribucions percebudes per la persona per la qual s'interessa la sol·licitud. Cita les obligacions de publicitat activa de les retribucions del personal públic, d'acord amb l'article 11 LTAIPBG, i conclou que "no hi ha base legal per poder requerir a les empreses de producció (enteses com les persones físiques o jurídiques que es dediquen a la producció audiovisual, és a dir, a l'activitat mercantil i comercial de producció de programes de televisió i continguts audiovisuals) ni la retribució del seu personal ni la dels seus col·laboradors, que en qualsevol cas precisaria del consentiment tant de la Sra. XXXXX com de les empreses de producció."

Per tot això, la CCMA sol·licita a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública que desestimi la reclamació número 272/2020.

8. El 27 de juliol de 2020, atès que la informació sol·licitada afecta a terceres persones i d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, la Comissió demana a la CCMA les dades de contacte de les terceres persones afectades per tal de traslladar-les la Reclamació.
9. El 5 d'agost de 2020 la GAIP rep les dades de contacte de la senyora XXX i de les empreses productores afectades per la informació que es reclama, i el 7 d'agost del mateix any la GAIP els trasllada la reclamació posant a la seva disposició una notificació electrònica, tot indicant-los que disposen d'un termini de deu dies per fer al·legacions en aquest procediment de reclamació. El 18

d'agost de 2020 es produeix la caducitat de la notificació electrònica per manca d'activitat dels destinataris.

10. L'1 de setembre de 2020 la GAIP fa un nou intent de notificació electrònica de la reclamació a la senyora XXXX, i el 12 de setembre es produeix novament la caducitat de la notificació sense haver estat oberta.
11. El 16 de setembre de 2020 la GAIP sol·licita l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT), i li remet l'expedient relatiu a la reclamació. Seguidament, informa a les parts de la suspensió del termini de resoldre per quinze dies a conseqüència de la petició d'aquest informe, a l'empara d'allò previst a l'article 42.9 LTAIPBG.
12. El 17 de setembre de 2020, a la vista de que els intents de la GAIP per notificar la reclamació a les persones afectades per l'accés en les adreces facilitades per la CCMA han resultat infructuosos, la GAIP demana a la CCMA suport per a fer-los efectiu el trasllat de la Reclamació, indicant que disposen d'un termini de deu dies per fer arribar a la GAIP la informació i les consideracions que considerin adients, i li demana que informi a la Comissió de la data en què s'ha practicat la notificació i li faci arribar la documentació acreditativa de la seva recepció. En resposta a aquest requeriment, la CCMA acredita davant la GAIP haver practicat amb èxit la notificació de la reclamació a la Sra. XXXX el 28 de setembre, a la productora El Terrat el 29 de setembre, i a la productora Broadcaster SL l'1 d'octubre.
13. L'1 d'octubre de 2020 la GAIP rep les al·legacions de la productora El Terrat, que informa que va contractar la Sra. XXXX per al programa "Preguntes freqüents", però que no està obligada a facilitar informació sobre les condicions contractuals de les persones treballadores o col·laboradores perquè no està inclosa en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG. Al·lega, igualment, que el contracte pel qual la CCMA li encarrega la producció dels programes no està subjecte a la Llei de contractes del sector públic, sinó que li seria d'aplicació el dret privat, i en concret el Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual. I conclou que les condicions del contracte que la productora ha subscrit amb la Sra. XXXX són confidencials front de terceres persones.
14. El 2 d'octubre tenen entrada a la GAIP les al·legacions dels representants legals de la Sra. XXXX, que s'expressen així:
  1. La Sra. XXXX no ha estat contractada per la CCMA durant el període de referència, no essent-li d'aplicació les disposicions de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ni de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.

2. Durant el període de referència, ha estat contractada per la productora El Terrat per a la participació al programa de televisió «Preguntes Freqüents» i per la productora Broadcaster per al programa «Els Matins». La informació i dades objecte d'aquestes relacions contractuals, que no revesteixen la condició de públiques, es troben afectades pel deure de confidencialitat establert tant a l'article 5 de la Llei Orgànica 3/2018 de Protecció de Dades Personals i Garantia dels Drets Digitals, com al Reglament (UE) 2016/679.
3. En conseqüència, atès que la informació que se sol·licita afecta a l'esfera íntima i privada de la persona física, protegida per la normativa vigent relativa a les dades personals i el deure de confidencialitat de qui realitza el tractament de les mateixes, sense que s'hagi acreditat causa que justifiqui la seva revelació, no procedeix donar resposta a la sol·licitud formulada. En cas contrari, es produiria una intromissió il·legítima al seu dret fonamental a la intimitat i una vulneració de la normativa de protecció de dades personals.”
15. El 5 d'octubre de 2020 la GAIP rep les al·legacions de la productora Broadcast SL, que fa constar que va produir “Els Matins” fins al 2011, i que va contractar com a col·laboradora a la persona afectada per la sol·licitud des del 2004 fins al 2011. Al·lega que no està obligada a facilitar informació sobre les condicions contractuals de les persones treballadores o col·laboradores perquè no està inclosa en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i que aquestes condicions contractuals són confidencials front de tercers, i en aquest sentit invoca la responsabilitat de protegir les dades personals que li atribueix la normativa de protecció de dades personals com a responsable del fitxer i que no existeix causa que en justifiqui la divulgació.
16. El 5 d'octubre de 2020 la GAIP trasllada les al·legacions de les persones afectades a l'APDCAT com aportació addicional d'informació, per tal que les pugui tenir en compte en l'informe que ha d'emetre (antecedent 11).
17. El 7 d'octubre de 2020 té entrada l'informe de l'APDCAT que conclou el següent: “Atès que la informació sobre les retribucions que una determinada persona percep de les empreses de producció contractades per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a conseqüència de la seva participació en programes o espais produïts per aquestes empreses no entra dins la informació a la qual és d'aplicació el règim de la legislació de transparència, no estaria justificada la limitació del dret a la protecció de dades. En conseqüència, el lliurament de la informació sol·licitada no es pot emparar en la legislació de transparència, sens perjudici que es pugui emparar en alguna altra base jurídica, com ara el consentiment de la persona afectada”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública desestimada per una entitat de dret públic subjecte a l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per

aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot demanar els informes i dades que consideri necessaris per a fonamentar les seves Resolucions, i l'article 33.4 RGAIP fixa en quinze dies el termini de què disposa l'Administració per a l'emissió de l'informe requerit per al GAIP. Particularment, l'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, que en tal cas tindrà caràcter preceptiu però no vinculant per a la Comissió. I l'article 42, apartats 7 i 9 LTAIPBG disposa la petició per part de la Comissió dels informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions li permet ampliar per quinze dies més el termini per resoldre de què disposa.

L'article 34.1 bis RGAIP disposa que quan l'accés reclamat afecti a terceres persones, hagin estat prèviament part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que per a aquesta finalitat, les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació dels tercers i en el trasllat material de la reclamació, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió. Igualment, preveu que el trasllat pugui demorar el termini per resoldre en quinze dies més.

L'article 34.2 i 47.2 RGAIP estableixen que si terceres persones afectades han formalitzat la seva oposició durant la tramitació del procediment de reclamació i, tanmateix, s'ha resolt estimant l'accés, el lliurament de la informació s'ha de demorar fins que s'hagi exhaurit el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu contra aquella resolució estimatòria sense que s'hagi formalitzat o, si s'ha presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o si s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de la resolució.

2. *Sobre la condició d'informació pública de les retribucions reclamades i l'aplicació al cas de l'article 3.2 LTAIPBG.*

La reclamació es presenta contra la resolució de la CCMA d'estimació parcial de la sol·licitud d'informació, de 27 de febrer de 2020, i per tant, limita el seu objecte a la part de la sol·licitud encara

no satisfeta: les retribucions que hagi percebut una determinada persona de dues productores que tenien subscript un contracte d'encàrrec amb la CCMA per a la producció de dos programes.

La CCMA, que ha estimat i lliurat la informació relativa a les retribucions que de manera directa ha entregat a aquesta persona per les col·laboracions en els programes de producció pròpia, fonamenta la desestimació de les retribucions satisfetes pel mateix concepte per part de les productores contractades per la CCMA en què la informació desestimada no seria informació pública i quedaria fora de l'abast del dret d'accés, ja que no seria informació en poder de la CCMA, sinó de la productora contractista, i ho justifica dient que en els casos de programes contractats a empreses productores externes, la relació contractual que genera la retribució de la col·laboradora s'estableix al marge de la CCMA, entre la productora i la col·laboradora, i que la productora no informa a la CCMA de com distribueix la partida destinada a la retribució de persones col·laboradores, de manera que la CCMA no disposa materialment d'aquesta informació. Argumenta també que no té el poder d'exigir-la, en la mesura en què aquestes productores contractades no es troben incloses en el supòsit de l'article 3.2 LTAIPBG, ni la retribució que es demana és de cap dels seus directius, sinó d'una tercera persona que no és personal públic ni està sotmesa al règim de transparència de les seves retribucions i, en aquest sentit, considera que ha de prevaldre el respecte a la protecció de dades i a la intimitat.

Abans d'entrar en l'anàlisi de si escau limitar l'accés a la informació reclamada per aplicació d'algun dels límits invocats o legalment previstos, caldrà dirimir la primera qüestió que planteja la CCMA: si la informació que es demana rau dins l'abast del dret d'accés a la informació garantit a l'article 18 LTAIPBG, o si, com argumenta la CCMA, en queda fora perquè no és informació pública, el que portaria, per sí sol i sense majors consideracions, a la inadmissió de la reclamació.

L'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública, als efectes d'aquella llei i en particular, als efectes de projectar-hi el dret d'accés, com aquella informació que, o bé està elaborada per l'Administració, o bé la "té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Per tant, tot i que la informació no estigui elaborada per la CCMA (com és el cas de les retribucions satisfetes per terceres empreses), d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG tindria igualment la consideració d'informació pública si la CCMA en disposés materialment com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions i activitats públiques, o bé si, tot i no disposar-ne prèviament, la informació es trobés "en el seu poder", és a dir, si pogués requerir a tercers que li subministressin com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. Establert ja per la CCMA que no disposa prèviament d'aquesta informació, caldrà analitzar si pot requerir-la a les productores per satisfer el dret d'accés, el què ens porta a analitzar l'article 3.2 LTAIPBG.

L'article 3 LTAIPBG regula l'àmbit d'aplicació de la llei, i després de definir en els primers apartats del punt 1 les administracions, en públics i corporacions que són subjectes obligats de manera directa, és a dir, que estan obligats al compliment de les obligacions derivades de la llei per sí mateixos, en el punt 2 del mateix article regula aquells subjectes als quals l'LTAIPBG els és d'aplicació però que en queden obligats només indirectament, és a dir, els que no han de complir directament amb les obligacions de l'LTAIPBG de cara a la ciutadania, però que estan obligats a proporcionar la informació a l'administració responsable per a què ella ho faci. És el cas de les persones físiques o jurídiques incloses als apartats d i e del punt 1 del mateix article:

“Article 3. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és aplicable: (...)

d) A les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per a dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic.

e) A les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal. (...)

2. En els casos de l'apartat 1.d i e, el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa”

D'acord amb aquest precepte, les empreses productores contractistes de la CCMA que han abonat les retribucions reclamades serien subjectes indirectament obligats per l'LTAIPBG a proporcionar la informació a la CCMA en la mesura en què se les pogués incloure en algun dels supòsits d'aplicació de l'article 3.2, i en aquest cas, la CCMA esdevindria obligada directa a atendre la sol·licitud d'informació i, per fer-ho, tindria el poder per requerir a les productores la informació necessària. En aquest cas, doncs, la informació reclamada tindria la condició d'informació pública sobre la què es podria projectar el dret d'accés, en ser informació en poder de la CCMA.

La CCMA nega que sigui d'aplicació al cas l'article 3.2 LTAIPBG al·legant que les empreses productores contractades per la CCMA no duen a terme una activitat d'interès general o universal, ni exerceixen funcions públiques, ni presten serveis públics. I afirma que, fins i tot si se les pogués considerar incloses en l'article 3.2 LTAIPBG, l'aportació d'informació retributiva a la què aquell article

les obliga, estaria limitada a la prevista en el seu incís final, en relació amb la què perceben els seus càrrecs directius, condició que no té la persona en qüestió. Seguidament s'analitzaran aquestes al·legacions.

És indiscutible que les productores contractistes de la CCMA no exerceixen funcions públiques ni realitzen activitats qualificades legalment d'interès general o universal, de la mateixa manera que no es qüestiona que la Sra. XXXX no percep les retribucions que es reclamen com a directiva d'aquestes productores, sinó com a col·laboradora contractada per elles. Quant a la concurrència del supòsit de l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG, relatiu a la condició de persona jurídica que presta serveis públics, és clar que la titularitat de la prestació del servei públic correspon a la CCMA, però en la mesura en què aquestes productores actuen per encàrrec de la CCMA, proveint-les de continguts que formen part de la programació emesa per les cadenes de l'entitat pública en la prestació del servei públic de comunicació audiovisual que correspon a la CCMA i substituint-la en aquesta funció, no es pot deslligar l'activitat de les productores externes relacionada amb l'execució del contracte d'encàrrec de la CCMA de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat encomanat a la CCMA, consistent en "la posada a disposició dels ciutadans de Catalunya d'un conjunt de continguts audiovisuals i dels altres serveis que es determinin en el contracte programa que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de subscriure amb el Govern de la Generalitat, i que és regulat pel capítol V, orientats a satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans, a garantir un accés universal a la informació, la cultura i l'educació, a difondre i promocionar la llengua catalana i a oferir un entreteniment de qualitat." (article 2 de la Llei 1/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals). Màxim, si tenim en compte que la sol·licitud d'informació fa referència a dos programes estrella de debat i difusió d'actualitat informativa de la cadena pública. Per tant, l'article 3.2 LTAIPBG, en relació amb la referència a la prestació de serveis públics continguda a l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG, seria d'aplicació a les productores contractades per la CCMA en allò relacionat directament amb les activitats de producció que realitzin per encàrrec de la CCMA i substituint-la en l'execució directa de l'activitat pròpia de la CCMA en tant que titular del servei públic de comunicació audiovisual.

En tot cas, és indubtable que aquestes empreses contractades per la CCMA perceben fons públics per dur a terme la seva activitat de producció de programes per encàrrec de l'entitat pública, el què constitueix un altre supòsit d'inclusió de les productores contractades per la CCMA en l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG, disjuntiu a la consideració de prestadores de servei públic (article 3.1. "Aquesta Llei és aplicable (...) "d) A les persones físiques o jurídiques (...) que presten serveis públics, o que perceben fons públics per a funcionar o per a dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic"). Per tant, fins i tot si no es volgués considerar a les productores contractades per la CCMA subsumides en l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG en tant que persones jurídiques coadjuvants en la prestació d'un servei públic per encàrrec de la CCMA, les productores contractades per la CCMA hi

quedarien igualment d'incloses en aquell apartat pel que fa a la part de la seva activitat que estigués finançada amb fons públics, és a dir, en tot el que estigui relacionat amb l'execució dels contractes d'encàrrec subscrits amb la CCMA i abonats amb càrrec al seu pressupost.

Establert ja que, contra el que argumenta la CCMA, cal considerar que les empreses productores queden incloses en el supòsit d'aplicació de l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG en allò que es relacioni amb la producció de programes contractats per la CCMA, cal analitzar ara l'abast de l'obligació de proporcionar informació que li imposa l'article 3.2 LTAIPBG. En sentit, tampoc es pot admetre l'al·legació de la CCMA, en el sentit que la informació reclamada quedaria exclosa del dret d'accés a la informació pública perquè l'article 3.2 solament obligaria a informar de les retribucions dels càrrecs directius en el cas que el volum de negoci de l'empresa vinculat a l'administració superi el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa. Aquesta obligació és una previsió expressament establerta per la llei en l'incís final de l'article 3.2 LTAIPBG, i per tant, aquesta informació l'han de proporcionar a l'administració els subjectes indirectament obligats inclosos als apartats *d* i *e* de l'article 3.1 LTAIPBG de manera proactiva i sense requeriment previ, però no és la única informació que estan obligats a proporcionar ni és acceptable reduir el contingut d'aquest article al seu incís final, que comença significativament amb un "també l'han d'informar", el què ja dona una idea clara de què la informació de les retribucions dels seus càrrecs directius s'ha d'afegir a l'altra informació que prèviament s'ha establert en el mateix article, i que per a les persones jurídiques incloses en l'apartat *d* de l'article 3.1 LTAIPBG, seria la informació relativa a "les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics".

D'això se'n desprèn que la informació relativa a les retribucions dels directius de les empreses productores és una informació mínima que, en tot cas i sense necessitat de petició prèvia, les productores han d'aportar a l'administració responsable si les activitats dutes a terme per compte de l'administració suposen el vint-i-cinc per cent del seu volum de negoci, però això no obsta per a què, a més, les empreses de producció contractades per la CCMA li hagin de proporcionar també la informació necessària per satisfer el dret d'accés en relació amb les activitats directament relacionades amb la producció de programes per a la CCMA, i això tant si es vol tenir en compte que és informació de la seva activitat relacionada amb la gestió del servei públic de comunicació audiovisual, ja que es realitza per encàrrec de l'ens titular de la prestació d'aquest servei públic (la CCMA), com si es vol considerar exclusivament que per a la realització d'aquesta activitat perceben fons públics.

En aquest sentit, cal dir que resulta irrellevant, des del punt de vista de la subjecció a l'LTAIPBG per la via del seu article 3.2, que les productores no siguin entitats de dret públic sinó persones jurídiques sotmeses a dret privat, igual que ho és d'irrellevant que el contracte d'encàrrec subscrit amb la CCMA

estigui sotmès a dret privat i no a la legislació de contractes del sector públic. Les obligacions de l'LTAIPBG no s'apliquen solament als ens públics, sinó que s'estenen també a les persones físiques i jurídiques de l'àmbit privat en la mesura en què percebin fons públics per qualsevol títol jurídic, com ho demostra el règim de transparència de l'activitat subvencional establert a l'article 15 LTAIPBG; en els mateixos termes, les obligacions de l'LTAIPBG s'apliquen a tota la contractació realitzada per les administracions i entitats públiques, sense excepció i amb independència de la legislació que sigui aplicable als contractes, tal i com es desprèn del règim de transparència de l'activitat contractual regulat a l'article 13 LTAIPBG. I si el legislador ha establert expressament la submissió d'aquesta informació al règim de publicitat activa, amb més motiu s'ha d'entendre sotmesa al dret d'accés a la informació pública, que és més ampli i el complementa, en tant que és informació necessària per al control dels actes de disposició i de gestió de recursos públics, i com a tal, no pot quedar exclosa de l'escrutini de la ciutadania i del retiment de comptes dels poders públics.

Establert ja que les empreses productores contractades per la CCMA rauen dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'article 3.2 LTAIPBG, com a persones jurídiques privades que realitzen activitats relacionades amb la prestació de serveis públics i com a persones jurídiques privades que han percebut fons públics per a la producció dels programes contractats per la CCMA, resta només examinar si la informació que es sol·licita queda inclosa en l'àmbit d'aplicació objectiu o material de l'obligació d'aportar informació. En aquest sentit, cal recordar l'article 3.2 LTAIPBG només les obliga a aportar la informació que tingui una relació directa amb la gestió del servei públic i amb la percepció dels fons públics. Per tant, quedaria fora de l'abast del dret d'accés a la informació pública els requeriments a aquestes productores contractades per la CCMA d'informació de la seva esfera interna empresarial (per exemple, comptabilitat general de l'empresa, detalls de la seva situació financera, o, pel que fa a les retribucions, els salaris abonats al personal propi de la productora diferent dels càrrecs directius). Però el que es reclama són les retribucions abonades a les persones col·laboradores en el marc de la producció del programa contractat per la CCMA, i això no es pot considerar com una despesa aliena o al marge del contracte d'encàrrec amb la CCMA, sinó que és indiscutiblement informació directament relacionada amb la seva execució i, per tant, amb l'activitat per a la qual s'han percebut els fons públics. Tant és així, que la pròpia resolució de la CCMA contra la què es reclama fa constar que "en els pressuposts de producció pels quals es regeixen aquests contractes d'encàrrec de producció consta una partida pel concepte de col·laboradors que l'empresa de producció distribueix segons el seu criteri".

Més enllà de què, com s'ha argumentat a bastament, la literalitat de l'article 3.2 LTAIPBG en relació amb el 3.1.d determina la inclusió dins l'àmbit del dret d'accés a aquella informació directament relacionada amb l'externalització de serveis públics o la realització d'activitats per encàrrec d'una entitat de dret públic finançades amb càrrec a fons públics, hi ha arguments teleològics que redunden i confirmen aquesta interpretació i l'aplicació al cas de l'article 3.2 LTAIPBG, tenint en compte que la

finalitat inequívoca del legislador, afirmada reiteradament en el preàmbul i establerta en el text articulat de l'LTAIPBG, és assegurar el retiment de comptes de la gestió de recursos públics i facilitar la informació que permeti el control ciutadà de la gestió dels serveis públics, tant si es presten directament per un ens públic, com també, i potser amb més motiu encara, quan s'externalitza contractant a un prestador privat. Per tant, la mateixa transparència i accessibilitat de la informació s'ha de projectar sobre les activitats relacionades amb la prestació d'un servei públic quan les realitza directament un ens públic com quan les realitza un subjecte privat per encàrrec de l'ens públic i essent-ne remunerat amb fons públics. En aquest sentit, resulta inacceptable i incongruent amb una interpretació sistemàtica de l'LTAIPBG que les retribucions abonades per la CCMA a persones col·laboradores en programes de producció pròpia sigui informació pública no solament accessible per la via del dret d'accés, sinó objecte de publicitat activa, i en canvi es defensi que la contractació d'aquestes mateixes col·laboracions per a programes de la CCMA quedin fora de l'abast del dret d'accés pel sol fet que la contractació la realitza un subjecte privat per encàrrec de la pròpia CCMA i amb càrrec a fons procedents del seu pressupost públic.

Ateses les raons exposades, cal concloure que la reclamació és admissible perquè la informació reclamada és informació pública en poder de la CCMA, ja que està inclosa dins l'àmbit d'aplicació subjectiu i objectiu de l'article 3.2 LTAIPBG i, per tant, la CCMA té el poder jurídic de requerir-la per complir amb les obligacions derivades del dret d'accés, i les productores de proveir-la amb aquesta finalitat. Això sens perjudici que l'accés a aquesta informació pública pugui ser restringit pels límits legalment establerts, cosa que s'avaluarà seguidament.

3. Sobre la protecció de dades personals i el dret a la intimitat.

Al·lega la CCMA que la sol·licitud d'informació no tenia empara en l'LTAIPBG "tota vegada que el deure de publicitat activa previst a la Llei 19/2014, del 20 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, pel que fa les retribucions, es refereix a les retribucions, indemnitzacions i dietes percebudes pels empleats públics, condició que no reuneix la Sra. XXXX en la mesura en què no és empleada o treballadora de la CCMA SA, ni exerceix cap funció o responsabilitat a la CCMA SA".

El primer que cal dir en relació amb aquesta al·legació és que el fet que una informació quedi exclosa del règim de publicitat activa no comporta que quedi fora de l'LTAIPBG, com afirma la CCMA. El règim d'accés a la informació regulat per l'LTAIPBG s'articula sobre dos eixos o pilars: la publicitat activa, és a dir, el conjunt d'informació que les administracions estan obligades *ex lege* a difondre proactivament als portals de transparència per a què pugui ser consultada per qualsevol persona sense necessitat de demanar-la (articles 8 a 15 LTAIPBG), i el dret d'accés a la informació (article 18 LTAIPBG), que la complementa i es projecta sobre tota la informació pública, generant obligacions

per a les administracions i ens públics a partir de la formulació individual de la sol·licitud. En el cas de les retribucions, estan sotmeses al règim de publicitat activa les que fan referència al personal públic i alts càrrecs, d'acord amb els apartats b i e de l'article 11.1 LTAIPBG, però això no exclou que la resta de retribucions no puguin ser objecte del dret d'accés, a condició de què siguin informació pública. De fet, aquesta al·legació és incongruent amb la pròpia resolució de la CCMA, que ha estimat i lliurat les retribucions que ha abonat directament a la Sra XXXX malgrat no ser empleada i directiva d'aquella entitat.

Al·legava igualment la resolució de la CCMA que “la retribució és una dada de caràcter personal protegida per la normativa de protecció de dades que fa que hagi de prevaldre, amb caràcter general, el respecte a la protecció de dades i a la intimitat” i que fins i tot si la CCMA disposés de la informació relativa a les retribucions percebudes per la Sra. XXX de les empreses de producció, “per tal que la CCMA SA pogués publicar aquestes retribucions i/o facilitar-les a tercers seria necessari obtenir el previ consentiment tant de la Sra. XXXX com de l'empresa de producció”. Aquesta al·legació suposa la invocació de la limitació del dret d'accés derivada de la protecció de dades personals (articles 23 i 24 LTAIPBG) i la relativa al dret a la intimitat (article 21.1.f LTAIPBG).

D'entrada, cal dir que es fa una referència a la necessitat de consentiment de l'empresa de producció que no es justifica per part de la CCMA, però que en tot cas no pot derivar del dret a la protecció de dades personals al què s'invoça, que solament protegeix les dades personals de persones físiques, no jurídiques (article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals, en endavant, RGPD).

En relació amb la referència que fa la CCMA al límit derivat de la protecció del dret a la intimitat, cal dir que no resulta aplicable al cas, ja que la informació retributiva no es pot considerar informació íntima. Així ho estableix la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 546/2020, que considera que només es poden equiparar a dades íntimes aquelles dades personals especialment protegides relacionades taxativament a l'article 23 LTAIPBG: la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives.

Quant al límit relatiu a la protecció de dades personals, efectivament, resulta aplicable al cas en relació amb la persona física afectada, la Sra. XXXX, ja que la dada retributiva associada a una persona identificada és informació protegida per la normativa de protecció de dades personals. Tanmateix, cal negar que l'accés a aquesta informació requereixi del consentiment de la persona afectada, com afirma la CCMA, sinó que ha de ser determinat d'acord amb el què disposen els articles 23 i 24 LTAIPBG. Oblida o ignora la CCMA amb aquest argument no només la normativa de transparència, sinó la pròpia normativa de protecció de dades personals, que no exigeix el

consentiment per a la legitimació del tractament de dades personals. Efectivament, l'article 6.1 RGPD, estableix que per a que un tractament de dades personals sigui lícit cal comptar amb una base jurídica que legítimi aquest tractament, i aquesta base jurídica legitimant tant pot ser el consentiment de la persona afectada (6.1.a RGPD), com qualsevol altra de les circumstàncies que s'hi preveuen, entre les quals, que "*el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento*" (6.1.c RGPD). L'article 6.3 RGPD rebla el clau i completa aquesta previsió establint que la cessió de dades per donar compliment a una obligació legal serà legítima, a condició que ho estableixi una norma amb rang de llei, que n'haurà de regular la finalitat i les condicions. Així ho recull també l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD).

Per tant, la cessió de dades personals en el marc de l'accés a la informació pública no requereix del consentiment de l'afectat per ser legítima, sinó que esdevé legitimada pel fet que una llei, la de transparència, estableix l'obligació de les administracions de satisfer el dret d'accés a la informació pública (article 19.3 LTAIPBG), amb la sola condició que s'ajusti a les condicions (articles 23 i 24 LTAIPBG) i la finalitat (preàmbul i article 1 de l'LTAIPBG) establertes a la llei de transparència. La pròpia LOPDGDD ho disposa explícitament en la seva Disposició addicional, en establir que, tant en matèria de publicitat activa com del dret d'accés, quan la informació contingui dades personals, s'ha de regir per les disposicions de la llei de transparència aplicable al cas, en primer lloc, i a la normativa de protecció de dades personals.

Caldrà avaluar, doncs, si la legislació de transparència legitima, sense el consentiment de la persona afectada, la cessió de dades personals que conté la informació reclamada, i per a això, caldrà veure si la seva estimació resulta de les condicions d'accés a dades personals establertes als articles 23 i 24 LTAIPBG i si és adequada i proporcionada per a la finalitat de la transparència.

L'article 23 LTAIPBG estableix un règim general d'exclusió de l'accés a les dades especialment protegides, o de categoria especial en la terminologia de l'article 9 RGPD (salut, creences, ideologia, religió, vida sexual, origen racial i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives), tret que la persona sol·licitant porti el consentiment exprés de la persona afectada. És l'únic cas en què el consentiment de la persona afectada és un requisit per a l'estimació de l'accés a la informació, però no és aplicable a la reclamació que ara es resol, ja que, com ha quedat establert, la informació retributiva no queda inclosa en aquest supòsit.

Tampoc és aplicable al cas el règim general d'accés que l'article 24.1 LTAIPBG estableix per a les dades merament identificatives del personal al servei de les administracions públiques, ja que la Sra. XXXX no és personal públic.

Per tant, cal sotmetre les dades personals retributives reclamades al règim de ponderació casuística establert a l'article 24.2 LTAIPBG, atenent les circumstàncies personals de les persones afectades que resultin del tràmit de trasllat i a la finalitat de l'accés.

Pel que fa a l'impacte de l'accés en els drets de la persona física afectada, cal dir que la Comissió ha maldat per assegurar que tenia l'oportunitat de participar en el procediment aportant, si n'hi havia, elements casuístics o circumstàncies personals específiques que, coneguts per la Comissió, poguessin modificar el resultat de la ponderació genèrica entre el dret d'accés a la informació retributiva i el dret a la protecció de dades personals. Amb aquest propòsit, la Comissió ha reiterat el tràmit de trasllat a la persona afectada per tres vegades, malgrat que de la caducitat de la primera notificació electrònica ja se'n derivava jurídicament els efectes de la pràctica de la notificació, per tal d'assegurar-se que el fet d'estar en període de vacances no li impedia participar en el procediment, i finalment n'ha obtingut resposta dels seus representants legals. Però aquesta resposta no aporta cap informació casuística ni desvetlla cap circumstància personal que hagi de ser tinguda en compte en la ponderació, ja que no es justifica un dany especial en els drets de la persona afectada diferent ni major del què, amb caràcter general, provoca l'accés o la difusió d'informació retributiva, de manera que, sens perjudici de la valoració jurídica que es farà posteriorment d'aquesta al·legació i de les presentades per les empreses productores, als efectes del test del dany en els drets a la protecció de dades personals de la persona afectada, no s'ha d'apreciar cap circumstància personal que determini que l'accés a la retribucions que percep per les col·laboracions en programes de la CCMA de producció externalitzada hagi de provocar un dany major a la persona afectada que el què li ocasiona la difusió de les retribucions que percep directament de la CCMA per les col·laboracions en programes de producció pròpia, que compta fins i tot amb el seu consentiment exprés.

Quant a la ponderació de la finalitat de l'accés, l'escrit de reclamació fa constar el següent: "6. Cal tenir en compte, en aquest sentit, que tot i que la sol·licitud inicial no ho esmentava, la finalitat de la petició de dret d'accés és l'elaboració d'una informació periodística, de manera que en el marc de la ponderació cal tenir en compte que la difusió de les dades reforçarà el dret a la informació dels ciutadans en una matèria sensible com és l'administració dels recursos públics en el marc dels mitjans de comunicació. 7. Que, amb independència que les productores contractades per la CCMA s'oposin a fer pública la retribució de la senyora XXXX, cal tenir en compte que la informació sobre la gestió dels recursos que la CCMA traspasa a les productores que contracta ha de ser considerada informació pública. Les pròpies productores, com qualsevol empresa privada contractada per l'administració pública, han de justificar de forma detallada l'ús dels fons públics que perceben per a la realització de la seva activitat, més quan aquesta activitat es realitza emprant instal·lacions i recursos tècnics i humans d'un ens públic com és la CCMA. La informació sobre les retribucions de col·laboradors són part essencial d'aquesta informació."

La finalitat específica de l'accés, referida a l'elaboració d'una informació periodística, no pot ser tinguda en compte des de la perspectiva de determinar la prevalença del dret d'accés per la vinculació al dret fonamental a la informació, ja que no s'ha invocat davant l'administració prèviament, ni s'ha acreditat ni consta a la Comissió que la persona reclamant realitzi tasques de periodisme o de divulgadora de la informació al pública. Això no obsta per a què es tingui en compte en la ponderació la finalitat genèrica de permetre el control de la ciutadania de l'ús de recursos públics per a la retribució d'aquesta col·laboradora, que l'escrit de reclamació considera d'interès públic pel fet que "és una col·laboradora habitual en nombrosos programes produïts per TV3 i Catalunya Ràdio, i la seva projecció i notorietat pública fan que la seva retribució sigui una dada especialment rellevant".

Aquesta finalitat al·legada per la persona reclamant resulta, en essència, coincident amb l'interès públic en facilitar i permetre la divulgació de la informació relativa a l'administració de recursos públics i la gestió dels serveis públics. Efectivament, tenint en compte que la CCMA és una entitat pública a la què correspon la gestió del servei públic de comunicació audiovisual, el capital de les quals ha estat subscrit íntegrament per la Generalitat per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (article 18 de la llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, LCCMA) i que es nodreix anualment de partides del pressupost de la Generalitat determinades pel contracte programa (article 21.1.g de l'LCCMA), no hi ha dubte que la informació que permeti a la ciutadania conèixer quina gestió es fa d'aquest servei així com dels ingents recursos públics que s'hi destinen, és informació rellevant des de la perspectiva de la transparència.

D'altra banda, la decisió de la CCMA d'assumir amb mitjans propis, en uns casos, la producció de determinats programes, o d'encarregar-la onerosament a productores externes, en d'altres, respon i es justifica en termes d'estratègia empresarial i de viabilitat econòmica, però des de la perspectiva que ara es pondera, que és la de la rellevància de la informació per a la finalitat de la transparència, no hi ha diferència: en ambdós casos, el coneixement desglossat de les despeses i de la destinació dels fons públics per a l'elaboració de la programació dels canals de comunicació públics de la Generalitat permet a la ciutadania avaluar la gestió que fa la CCMA dels recursos públics que rep, bé directament o bé a través de les empreses contractades per ella. I la possibilitat de comparar els costos en un i altre cas, a més, resulta rellevant per a que la ciutadania pugui formar-se'n una opinió crítica. En aquest sentit, permetria copsar si l'encàrrec de producció de la programació a tercers comporta un sobrecost excessiu que aconselli evitar aquesta pràctica, o si pel contrari, suposa una manera més eficient de proveir-se de la programació; o, més concretament en relació amb la informació reclamada, la comparació de la informació ja estimada i lliurada amb la reclamada permetrà comparar i avaluar si les retribucions per les col·laboracions satisfetes directament per la CCMA o indirectament a través de les productores externes en concepte de col·laboracions són equiparables i si estan alineades amb els estàndards de mercat.

Finalment, la cessió d'aquestes dades personals legitimada per l'aplicació de l'LTAIPBG s'ajusta també al principi de minimització en la cessió de dades personals establert a l'article 5.1.c RGPD, ja que l'import de les retribucions és una dada adequada, pertinent i necessària per a la finalitat de control de retiment de comptes esmentada, sense que es pugui qualificar de desproporcionada.

De l'exposat se'n desprèn que, d'una banda, la informació reclamada és altament rellevant per a la finalitat de control de la gestió del servei públic de comunicació audiovisual i de l'adequació de la gestió dels recursos públics que s'hi destinen, mentre que, de l'altra, el dany derivat de la difusió de les dades retributives de la persona afectada no suposa una ingerència en la seva intimitat, ni tampoc produeix un dany en el dret a la protecció de dades personals especialment lesiu en el seu cas (tenint en compte l'absència d'al·legacions en aquest sentit), i en tot cas, seria d'igual condició al què li provoca la difusió de les retribucions per les col·laboracions en programes de producció pròpia de la CCMA, que es publiquen al portal de transparència de la CCMA en règim de publicitat activa i amb el consentiment de la persona afectada. I, d'acord amb això, la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades personals s'ha de resoldre amb la prevalença del dret d'accés a la informació reclamada.

Aquest pronunciament difereix del què es formula en l'informe emès per l'APDCAT, el qual parteix de i es fonamenta en la interpretació que fa de l'article 3.2 LTAIPBG, que la porta a concloure que la informació retributiva reclamada rau fora de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, per tant, aquesta llei no pot actuar com a base jurídica legitimadora de la cessió de dades personals. Ho fa en aquests termes: "Atès que la informació sobre les retribucions que una determinada persona percep de les empreses de producció contractades per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a conseqüència de la seva participació en programes o espais produïts per aquestes empreses no entra dins la informació a la qual és d'aplicació el règim de la legislació de transparència, no estaria justificada la limitació del dret a la protecció de dades. En conseqüència, el lliurament de la informació sol·licitada no es pot emparar en la legislació de transparència, sens perjudici que es pugui emparar en alguna altra base jurídica, com ara el consentiment de la persona afectada".

Però aquesta Comissió, que és l'òrgan especialitzat a qui correspon interpretar la legislació de transparència i fixar els criteris a aplicar en relació amb l'abast del dret d'accés a la informació pública, divergeix de la interpretació que fa l'APDCAT i, pels arguments i raons justificats en el fonament jurídic 2 d'aquesta resolució, determina que la informació reclamada és informació pública sobre la què es pot projectar el dret d'accés, i que resulta aplicable en aquest sentit la previsió de l'article 3.2 LTAIPBG, i conseqüència d'això és que l'LTAIPBG sí que actuaria com a base jurídica legitimant de la cessió de les dades personals retributives reclamades, ja que s'estableix a l'article 3.2 LTAIPBG, l'obligació de l'administració responsable de proporcionar la informació, el seu accés s'ajusta a les condicions legalment establertes (el règim de ponderació de les dades personals que

conté de l'article 24.2 LTAIPBG) i respon també a la finalitat de la cessió establerta per l'LTAIPBG, ja que és informació rellevant i pertinent per al control de la gestió de serveis i fons públics.

Per tant, vist que l'informe de l'APDCAT en els procediments de reclamació és preceptiu per al cas que la denegació s'hagi fonamentat en la protecció de dades personals, d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG, però tanmateix no és vinculant del sentit de les resolucions d'aquesta Comissió, aquesta Resolució s'aparta de les conclusions de l'informe de l'APDCAT.

4. *Sobre la valoració de les al·legacions fetes per les terceres persones afectades i el seu efecte*

Les al·legacions efectuades per la persona física afectada per l'accés es concreten en els arguments següents: "atès que la informació que se sol·licita afecta a l'esfera íntima i privada de la persona física, protegida per la normativa vigent relativa a les dades personals i el deure de confidencialitat de qui realitza el tractament de les mateixes, sense que s'hagi acreditat causa que justifiqui la seva revelació, no procedeix donar resposta a la sol·licitud formulada. En cas contrari, es produiria una intromissió il·legítima al seu dret fonamental a la intimitat i una vulneració de la normativa de protecció de dades personals".

En relació amb aquesta al·legació cal dir que, tal i com ja s'ha argumentat en el fonament jurídic anterior, la informació retributiva no és informació de l'esfera de la intimitat, de manera que l'accés a ella no podria produir l'efecte d'intromissió il·legítima en el dret a la intimitat al·legat.

Quant a l'argument de què no s'ha acreditat causa que justifiqui la seva revelació, l'al·legació no té en compte que la revelació es justifica en el dret d'accés exercit per la persona reclamant i en l'obligació de la CCMA de satisfer-lo d'acord amb la finalitat i les condicions establertes a l'LTAIPBG, que actua, en aquest sentit, de base legitimant de la cessió de les dades personals, d'acord amb l'article 6.1.c RGPD i la disposició addicional de la LOPDGDD, tal i com ja s'ha argumentat a bastament en el fonament jurídic 3.

Finalment, pel que fa a la vulneració de la normativa de protecció de dades personals, aquesta només es produiria en el cas de què la cessió de dades personals no fos adequada al què estableix l'LTAIPBG, el què ja ha quedat desvirtuat en l'extensa ponderació i justificació realitzada en el fonament jurídic 3.

De la seva banda, la productora El Terrat al·lega, d'una banda, que no té l'obligació d'informar de les persones que contracta perquè no està subjecte a l'LTAIPBG, i de l'altra, que el contracte pel qual la CCMA li encarrega la producció dels programes no està subjecte a la Llei de contractes del sector públic, sinó que li seria d'aplicació el dret privat, i en concret el Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual. I conclou que les condicions

del contracte que la productora ha subscrit amb la Sra XXXX són confidencials front de terceres persones.

Aquesta al·legació no pot ser tinguda en compte per a alterar el sentit d'aquest resolució, ja que, d'una banda, ja s'ha justificat en el fonament jurídic 2 que la productora sí que queda subjecte a l'LTAIPBG en relació amb les activitats que realitza per compte del prestador públic de radiodifusió i en execució del contracte d'encàrrec que li és abonat amb fons públics, i que la contractació de la persona col·laboradora forma part d'aquestes activitats que queden sotmeses al dret d'accés. D'altra banda, també hi queda argumentat que el fet que el contracte d'encàrrec subscrit amb la CCMA estigui subjecte a dret privat no és determinant per a l'exclusió de la informació de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, sinó que el que és determinant és que el contracte és atorgat per un ens públic amb càrrec al seu pressupost, i que, en execució d'aquest contracte, la productora realitza activitats relacionades amb la gestió del servei públic de comunicació audiovisual per compte de la CCMA, onerosament i a canvi de fons públics, quedant així obligada a facilitar la informació relativa a aquestes activitats i a la destinació d'aquests fons, d'acord amb l'article 3.2 LTAIPBG, per a que la CCMA compleixi amb les obligacions derivades del dret d'accés a la informació pública. Finalment, pel que fa a la confidencialitat genèricament invocada i generalment aplicada a totes les condicions contractuals del contracte subscrit amb la Sra. XXXX font de tercers, en l'al·legació no es justifica que hagi de prevaldre sobre el dret d'accés, que només pot ser restringit pels límits legalment establerts. En aquest sentit, la retribució a les persones col·laboradores no es pot considerar un secret empresarial protegit per la Llei 1/2019, de 20 de febrer, de secrets empresarials, ni una producció intel·lectual protegida per la Llei 1/1996, de 12 d'abril, de propietat intel·lectual invocada. No resulta tampoc justificada l'aplicació del límit relatiu a la confidencialitat prevista en els procediments administratius (article 21.1.c LTAIPBG) emparada en la declaració de confidencialitat de l'oferta prevista en la Llei de contractes del sector públic, considerant que s'ha invocat la inaplicabilitat d'aquest marc legal i la subjecció del contracte a la Llei de propietat intel·lectual, la qual no estableix la confidencialitat de les condicions retributives al·legada, que és el que és l'objecte de la reclamació. Finalment, podria considerar-se la ponderació de l'expectativa de confidencialitat de la productora en relació amb l'article 21.1.f LTAIPBG, que preveu que el dret d'accés pugui ser limitat o restringit si es perjudiquen "altres drets privats legítims". Però considerant que els límits s'han d'aplicar amb criteris restrictius i en favor del dret d'accés (article 20 LTAIPBG) prèvia ponderació casuística i amb criteri de proporcionalitat (article 22 LTAIPBG), i no havent-se justificat quin és el perjudici que causa a la productora la divulgació de la retribució que satisfà a la Sra. XXXXX per les seves col·laboracions en els programes que produeix per encàrrec de la CCMA, no es pot considerar proporcionada ni justificada la prevalença de la protecció de la confidencialitat com a expressió d'un dret privat que s'oposi al dret d'accés i que s'hagi d'aplicar restringint el dret d'accés, sinó que s'ha de considerar que l'interès públic en la divulgació de la informació que permeti l'acompliment dels objectius de

l'LTAIPBG i la garantia dels drets que s'hi reconeixen fa prevalent el dret d'accés a la informació reclamada.

Finalment, la productora Broadcast SL al·lega que no està obligada a facilitar informació sobre les condicions contractuals de les persones treballadores o col·laboradores perquè no està inclosa en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i que aquestes condicions contractuals són confidencials front de tercers, i en aquest sentit invoca la responsabilitat de protegir les dades personals que li atribueix la normativa de protecció de dades personals com a responsable del fitxer, i que no existeix causa que en justifiqui la divulgació.

Totes aquestes al·legacions han estat ja desvirtuades al llarg d'aquesta resolució: en primer lloc, tot i que la productora sigui una entitat privada, en la mesura en què percep fons públics per a la realització d'activitats relacionades amb la gestió de serveis públics, com és el cas dels contractes d'encàrrec de produccions subscrits amb l'entitat pública titular de gestió del servei públic de comunicació audiovisual, i només en relació amb la informació relacionada amb aquestes activitats i la percepció d'aquests fons públics, sí que queda sotmesa a l'LTAIPBG en els termes i condicions previstos a el seu article 3.2. Quant a la confidencialitat de les estipulacions contractuals relatives a les retribucions que percep la col·laboradora, es donen aquí per reproduïdes les consideracions fetes en els paràgrafs anteriors, en relació amb aquesta mateixa al·legació feta per l'altra productora afectada. Finalment, respecte de les obligacions que li corresponen com a responsable del fitxer de dades personals que conté aquesta informació i la manca de causa que justifiqui la cessió de la dada reclamada, es donen igualment per reproduïdes les consideracions fetes a les al·legacions de la persona física afectada, en l'inici d'aquest mateix fonament jurídic.

Per les raons i fonamentacions exposades, es desestimen les al·legacions de les persones afectades. Nogensmenys, es té per formalitzada l'oposició a l'accés de les tres persones que han participat en el procediment de reclamació formulant al·legacions en contra i, d'acord els articles 34.2 i 47.2 RGAIP, es determina que l'accés a la informació estimada per aquesta resolució no podrà tenir lloc fins que hagi transcorregut el termini per a que interposin recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el

previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que, si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 d'octubre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 272/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir la informació relativa a les retribucions abonades per les productores contractades per la CCMA a la Sra. XXX per les seves col·laboracions en els programes produïts per encàrrec de la CCMA des del 2009 fins el 2019. La informació ha d'incloure, per a cada any, el nom del programa o espai en el qual intervé, la tipologia de la col·laboració (participació en tertúlia, secció fixa, etcètera); el nombre de col·laboracions realitzades i la quantia percebuda.
2. Requerir a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a què requereixi a les empreses productores que han abonat aquestes retribucions la informació indicada a l'apartat 1 i, posteriorment, la lliuri a la persona reclamant dins del termini màxim de deu dies, a comptar des de l'endemà que hagi expirat el termini per a interposar recurs contra aquesta resolució per part de les persones afectades que s'hi han oposat sense que l'hagin interposat sol·licitant la

suspensió cautelar de la resolució, o eventualment, des que aquesta mesura cautelar hagi quedat desestimada pel Tribunal, de conformitat amb el fonament jurídic 4.

3. Requerir a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Requerir a les persones afectades que s'han oposat a l'accés a informar a la GAIP de la interposició de recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució, si escau, als efectes de fer un seguiment adequat de l'execució d'aquesta Resolució i la seva eventual suspensió.
5. Notificar aquesta Resolució a les parts.
6. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 272/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.